

af Rettigheder i Skibe derefter gældende Regler ere værens forskellige, efter som Skibene ere registrerede eller ikke, kan selvstændig et Skib, der en Gang er blevet registreret, ikke, fordi det ved en jenere Maaling maatte findes ikke at holde det registreringspligtige Rumfang, slettes af Skibsregistret og derved for Fremtiden bringes ind under et andet System af civilretlige Regler. Dette vilde stabe en værdiforringende Ussikkerhed i Omsætningen, som særlig vilde ramme de mindre Skibe, hvis Rumfang ligger i Nærheden af det registreringspligtige Mindstemaal, og hvem den i Forvejen haarde Konkurrence med større Skibe yderligere vilde vanskeliggøres ved denne Ussikkerhed. Af denne Grund har Kommissionen anset Forskriften i § 8 som et ligefremt Rettsværdighedskrav.

Til § 9.

Medens Lov 13. Marts 1867 § 2 tillader, at Skibe under 20 Tons paa Førlangende maa registreres, indeholder nærværende Paragraf et bestemt Forbud derimod, hvilket ligeledes er begrundet i Nødvendigheden af at have en skarp og klar Grænse mellem de Skibe, der omsetses og behøves efter Lovs forslagets særlige Regler, og dem, paa hvilke den almindelige Borgningens Forskrifter om Omsætning og Behæftelse af Lossoere finder Anwendung. Dette naas og naas kun, hvis en bestemt Register-Tonnage, saaledes som fastsat i Lovs forslaget, danner det faste Skel mellem begge Arter. Saa kan nemlig enhver lysthavende blot ved at efterse et Skibs Maalebrev forvisse sig om, hvilken Art Regler der finde Anwendung paa det.

Paa den anden Side har det dog sin Interesse, om ikke af anden Grund, saa for Statistikens Skyld, at kende Antallet og Bestaffenheden af de mindre Fartøjer, som findes her i Riget. Derfor foreskriver Lov 13. Marts 1867 § 2, at der skal føres en særskilt Fortegnelse over dem. Denne Forskrift har Paragrafens andet Stykke optaget, og dertil føje tredje og fjerde Stykke nogle mindhåldende Forskrifter, gaaende dels ud paa at sikre Fortegnelsens vedvarende Korrekthed, dels paa at samle Genparten af det herhenhørende statistiske Materiel fra hele Riget i Bureauet.

At den paa traktatmæssige Vedtagelser hørende Registrering m. v. af Fartøjer, der benyttes til Fiskeri i Nordsøen uden for Søterritoriet i Henhold til Lov 27. April 1883, jfr. Lov 22. Marts 1890, for saa vidt disse Fartøjer ere under 20 Register-Tons Brutto, staar überort af nærværende Lovs forslag, har Kommissionen ment udtrykkelig at burde udtale ved samme Bejligthed, dog

med den Lempeelse, at ogsaa denne Registrering nu maa blive underlagt Justitsministeriet.

Til § 10.

Naar Lov 13. Marts 1867 § 2 paabyder, at alle Skibe, som benyttes i udenrigs Fart, uden Hensyn til Størrelse skulle registreres, er dette begrundet i Fordringen om, at ethvert dansk Skib i Udlandet skal være forsynet med fornøden Legitimation som saadan. Om Borgerne ville forsyne sig med Pas, naar de rejse til Udlandet, bliver deres Sag; men med Skipperen, som har at svare for Fartøj og Ladning, er det en anden Sag. At sørge for denne Legitimations Tilstedeværelse vil være i Ejernes egen velforståede Interesse; men da han muligvis ikke har tilstrækkeligt Bliv derfor, bør Staten for Sikkerheds Skyld ubetinget paabyde det. Den Maade, paa hvilken Loven 1867 § 2 gennemførte dette Paabud, lader sig imidlertid ifølge det ovenfor Sp. 3366 bemærkede ikke længere anvende, og derfor har Forslaget i § 10 valgt en anden Udvej ved at paalægge Toldkamret i den Havn, fra hvilken et sligt ikke registreringspligtigt Skib begøres udskareret til udenrigs Sted, at drage Omsorg for, at det forinden bliver forsynet med et Nationalitets Bevis, som Bureauet affatter efter en af Toldbestyrelsen forestrevne Formular.

Da dette er en Vættelse for Ejeren, idet han ifølge den gældende Ret ved Udklaringen til udenlandske Havn skal lade sit Fartøj fuldstændig registrere, kan der formentlig ikke med Føje klages over et Paalæg, som tilmed kun fræver Efterlevelse en Gang for alle, hvilken Efterlevelse derhos ikke medtager lang Tid.

Idet vi nu fra disse indledende Forskrifter angaaende den nærmere Faststættelse af Registreringsgrænsen og de undtagne Fartøjers Behandling gaa over til selve Registreringsreglerne, omhandles først i §§ 11 og 12 visse foreløbige Arter af Registreringer, forinden vi i §§ 13 flg. naa til at omhandle selve den regelmæssige endelige Registrering.

Til § 11.

Denne Paragraf giver Regler for Registreringen af et "Skib under Bygning".

Derom tales ikke i den gældende Lov, fordi den offentligretlige Registrering først besatter sig med Skibet, naar det skal ud paa Fart og til dette Ejemed bør være forsynet med fornøden Legitimation og Berettigelse til at tone et bestemt Flag. Derfor er ogsaa denne anteciperede Registrering af et vordende Skib en Ufførsning af Re-